

Trpasličkova smrt - Čtrnáctá dekáda

- příběh 131

mimozemský trpaslíček byl zpravodajem z paralelního vesmíru tázán, co si myslí o lidech z planety země.

"lidi? zhruba tak dvě třetiny tohoto primitivního druhu jsou dementi, který se o sebe nedokážou postarat a kam vlezou, tam zůstane jen bordel, zmar, bída a často velká zkáza."

"takže byste nedoporučil, abychom lidem dovolili vstoupit do existujících vesmírů?"

"rozhodně nikoliv, přijdou-li sem lidi, všichni zhyne," odpověděl mimozemský trpaslíček a tvářil se značně důležitě.

- příběh 132

mimozemský trpaslíček potkal jana nového.

"jak se máš, starý brachu?"

"my se známe?" zeptal se pan nový.

"ne, proč?"

"maminka říkala, že s cizími trpaslíky se nemám bavit."

"aha. co chceš dělat?"

"zabiju tě, ty jeden malej hajzle," řekl pan jan nový a palicí urazil mimozemskému trpaslíčkovi palici.

- příběh 133

mimozemský trpaslíček se cítil otrávený neustálou smrtí a tak šel k mimozemskému trpasličímu lékaři, aby ho prohlédl.

"pane trpasličku, myslím, že diagnóza je zcela evidentní," řekl lékař, když dokončil trpasličí prohlídku.

"povídejte, pane doktore."

"někdo vás otrávil a podle všech příznaků bych řekl, že jste už minimálně 50 let mrtvý."

"dá se s tím něco dělat, pane doktore?"

"nedá."

- příběh 134

mimozemský trpaslíček měl teplý vlhký pocit mezi půlkama. strčil mezi ně ruku a vytáhl hnědé bláto.

"bych se posral, sem se posral," konstatoval a umřel.

- příběh 135

mimozemský trpaslíček utrpěl šok ze života mrtvých. oklepal se a upadly mu ruce, nohy, ucho, nos, uši, půlka prdele a vypadlo jedno oko. šla kolem smrt a řekla *"ty seš hrozná troska, ještě chvíli tě nechám žít, ať si něco užiješ"*.

- příběh 136

milý mimozemský trpaslíček mile pozdravil starou milou mimozemskou trpaslici a nabídl pomoc s přechodem dopravní tepny.

"dobrý den, já vás převedu na druhou stranu," usmál se a vzal trpaslici mile za ruku.

"děkuji milý panáčku, jsi velmi hodný," zaskřehotala milá trpasličí stařenka.

trpaslíček se rozhlédl, vyčkal až poleví provoz a začal převádět milou dámu přes přechod pro

trpaslíčky. když přešli, náš milý mimozemský trpaslíček popřál staré milé trpaslici krásný den a než stihl udělat krok, ta milá stará svině mu berlí podrazila nohu, on zavrával a spadl pod projíždějící nákladní vůz. zemřel na kaši.

- příběh 137

mimozemský trpaslíček prcal tři unesený děti. byly z toho tak unesený, že chtěly, aby nepřestával. a tak prcal, prcal až jim mozky vyprcal. z nenadání tu se vzal jejich fotr pan marmovzal.

"co děláš mrdko mimozemská?" zakřičel, sundal ponožky, odhodil bílej nátělník a stáhnul trenky.

"prcám," perverzně se zasmál mimozemský trpaslíček a vycenil obří hnilobou černý tesáky.

"já ti ukážu, zrůdo trpasličí!" zakřičel pan marmovzal, ohnul mimozemskýho trpaslíčka přes hromadu mrtvých dětí a obřím nadrženým pérem ho proklál skrz naskrz všemi otvory.

- příběh 138

mimozemský trpaslíček otevřel oči. i spatřil, že ho odnáší člun po řece krve k přístavnímu molu, kde už čekal zlej vítací výbor.

"vítej hajzle," dostalo se mu pozdravení.

"kde to jsem?"

"v pekle, panáčku, v pekle," odpověděl rohatej.

"co tu dělám?"

"jsi tu za svý nechutný činy," zasmál se rohatej, "a dovol, abych tě seznámil s padlými andělíčky," ukázal do fronty za sebou, kde stála dlouhá fronta krvavých andělíčků s ocelovými křídly a špičatými nerezovými zuby. někteří z nich už dráždili naostřené údy, jiní brousili žiletky a bylo poznat, že peklo nelení.

"už to se svými fantaziemi přeháníš, musíme ti srazit hřeben z hlavy, děcka do práce," rozkázal rohatej a mimozemskému trpaslíčkovi došla slova.

- příběh 139

mimozemský trpaslíček během nedělní kůry ve smolným kotli usnul. když otevřel oči, všiml si, že není sám.

"vy jste kurva kdo a co tady děláte?"

"já jsem vůdce adolf."

"neznám, dál."

"mě říkají sovětský ocelový muž."

"neznám, dál."

"mě znáte jako největšího, nejkrásnějšího, nejoranzovějšího prezidenta."

"neznám, dál."

"bureš, krycí jméno mé."

"neznám, dál."

"vladimir vladimirovič a tohle je můj kotel."

"není a neznám, dál."

"jsem hranatá legenda, aktivisto."

"taky neznám. může sem prosím laskavě přijít obsluha?" zařval mimozemský trpaslíček.

"co se zase děje?" přiletěl padlý andělíček.

"do píči, já si tady hovím v trestu, užívám si žhavou lázeň a vy mi sem dáte nějaký zasraný neznámý kretény."

"omlouvám, už se to znovu nestane," odpověděl padlý andělíček a propíchl pohledem mimozemskýho trpaslíčka skrz na skrz.

- příběh 140

čtrnáctá dekáda mimozemského trpaslíčka byla hodně špatná. musel uznat, že vlastně byla ještě horší než dekády předchozí a co ho čeká dál, rozhodně lepší nebude. proto se rozhodl, že je čas po víkendový relaxační kůře opustit peklo mrtvých.

"bylo mi s vámi dobře, díky za oškrábaný paty a vydrbaný záda," řekl pekelníkům a padlým andělíčkům seřazených pěkně podle latě.

"určitě se ještě uvidíme," zamával, nasedl do objednaného taxivozu a odjel zpět mezi živý.